

Fabian Mohedano
Promotor d'Ara és l'hora. Iniciativa per a la Reforma Horària
fabianmohedano@gmail.com

INCORRECTE

Ara és l'hora d'una reforma horària

Des dels anys 1980, la recerca sociològica ha posat de manifest que la vida en societat depèn en bona mesura dels horaris i calendaris laborals. La rigidesa del treball influeix clarament en la capacitat de decidir en la resolució positiva de les dificultats de conciliació de la vida laboral amb la vida personal i especialment amb la vida social.

Els nous usos del temps impliquen una transformació de l'organització social del temps per tal de satisfer les necessitats de la gestió temporal de la vida quotidiana, que les persones puguin gaudir d'un temps de qualitat, millorar el benestar social i assolir una major igualtat de gènere.

El canvi de paradigma, tenint en compte el temps com a factor sistèmic, requereix per tant d'unes decisions a nivell social, que fan referència a l'organització general de calendaris i horaris de la vida quotidiana. Cal tenir en compte que el canvi es projecta amb processos de política pública.

A gairebé tot Europa, l'horari laboral és de nou a cinc, parant un màxim d'una hora per dinar a meitat de la jornada. A l'Estat espanyol —i per tant a Catalunya—, però, és habitual que els treballadors s'aturin dues hores per dinar i que les seves jornades s'allarguin fins a les set o les vuit del vespre. El resultat és que els catalans i espanyols el 2011 van treballar una mitjana de 277 hores més que els alemanys, segons dades de l'Institut d'Estudis Econòmics a partir d'estadístiques de l'OCDE.

Tot i treballar més hores i d'allargar més la jornada que Finlàndia, Suècia, Regne Unit o Àustria, la nostra productivitat no és més gran que en cap d'aquests països. Al contrari, tot fa pensar que la productivitat és inversament proporcional a la durada de la jornada. Per contra, la dificultat de conciliar vida personal, familiar i personal sí que resulta molt més acusada, ja que els horaris espanyols provoquen un gran desajust entre l'horari escolar i el laboral, cosa que fa difícil la cura dels fills. I, en qualsevol

La Catalunya que ve requereix de noves estructures que permetin fer que la ciutadania millori la qualitat de vida, per això es fa del tot imprescindible tenir en compte el factor del temps

cas, pels que no són pares, dificulta la realització de qualsevol activitat després de la sortida de la feina. El desfasament horari respecte d'Europa, que implica fer la pausa per dinar un parell d'hores més tard i retardar també l'hora de sortida de la feina, el sopar i fins i tot el *prime time* de les televisions té el seu origen en la postguerra espanyola. Fins als anys 1930, a l'Estat espanyol es menjava cap al migdia, com a la resta de països europeus. En els primers anys del franquisme, la pluriocupació masculina va passar a ser habitual per poder mantenir la família, mentre s'instaurava la norma que la dona es quedés a casa, associada a l'accés a la classe mitjana i les seves expectatives. Era molt comú, per tant, que el marit arribés a casa a dinar en acabar la feina del matí a la una i es reincorporava a les tres. La pluriocupació per als obrers industrials sense jornada partida, eren hores extra en el mateix establiment o en un altre taller, després de plegar a les set. Els horaris han patit una transformació rellevant i són els que han quedat instaurats a partir de llavors, tot i que les condicions socials del país han canviat molt en les últimes dècades.

Existeixen diferents iniciatives en marxa encaminades a la racionalització d'horaris i al foment de les mesures

de conciliació. Entre les mesures de conciliació cal destacar el foment del teletreball, que estalvia temps i diners en desplaçaments de casa a la feina i permet flexibilitzar la jornada, i l'impuls de les jornades intensives. En temps de crisi, però, aquestes propostes poden ser emprades com a estratègies de precarització. Per tant, cal ser prudents en el seu impuls.

Els diferents estudis realitzats asseguren que implantar la jornada continuada, com ja fan moltes empreses exclusivament a l'estiu, augmenta la motivació, redueix l'estrès, estimula l'optimització del temps i ensenya als empleats a planificar. I, en conseqüència i com argumentari més important per a les organitzacions, eleva la productivitat i rendibilitat, relacionades amb el cost i el temps respectivament. En qualsevol cas, l'aposta per un horari intensiu ha de ser impulsada amb altres mesures.

La Catalunya que ve requereix de noves estructures que permetin principalment fer que la ciutadania millori la qualitat de vida, per això es fa del tot imprescindible tenir en compte el factor del temps. En aquest sentit, l'objectiu de la Iniciativa per a la Reforma Horària és exercir de lobby en el context sobiranista per tal d'impulsar aques-

ta nova fase de construcció nacional per respondre, mitjançant informes i dictàmens redactats per experts, a qüestions com quin serà el calendari de festius i el fus horari al qual s'hauria d'inscriure la Catalunya que ve. ◀

